

גיליון מס' 273

יבִיעֵ אֹמֶר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת חוקת

מאמר השבוע
חא"צ ראש המוסדות
הרב' יגאל כהן שליט"א

התקף לב למה?

כותב רבנו אליהו הכהן מאיזמיר בספר שבט מוסר (פרק כט אות יג):
"התרחק ממדת הקנאה, כי אין מדת רעה למעלה הימנה, והיא אב לכל העברות ושרש לכפר בבורא וכו', כי היא גורמת לאדם לעבר על כל מצוות האמורות בתורה, אם תדקדק פה.
ואם רוח הקנאה יעלה עליך, בראותך את חברך מצליח במעשיו, בגופו ובממונו, ואתה לא כן - עשה זאת אפוא והנצל, שא עיניך לשמים ותן כבוד ושבח והודאה לאדון הכל, אל אמת, שאינו מקפח שכר שום בריה העושה רצונו, בין רב למעט, כי כפי מעשה האדם, גמולו ישלם לו.
אמר בלבבך: "אולי יש מעשים טובים ומצוות בידי חברי ועושה רצון קונו, ועל כן גם יוצרו עושה רצונו ומשפיע לו טובה. ואני, אולי הרביתי לפשע נגד בוראי ואיני כדאי וכו'. ואפשר שחברך הרשע עשה שום מצוה, ובהצלחתו משתלם לו גמולו בעולם הזה וכו'.
ואם אין לך רב בניס כמותו, וקנאת בו, הוי יודע שעשך רב וגדול עוונך מנשא, כי אתה נוהג קלות ביוצרך, ונראה שאתה חכם בעיניך לאמור: "לא יתכן דרך ה'", והיית רוצה שיהיה מתנהג אחר דעתך ורצונך. אך זאת חשוב, יוצרי ברוך הוא מלך שלטון, מי יאמר לו מה תעשה, ואין להרהר אחריו, ודי לי על הנשמה אשר נתן בי, וחיים וחסד שעושה עמדי, ועלי להודות ולשבחו על כך".
מי שיכניס את זה עמק ללב שלו, הוא יהפך להיות האדם הטוב והנעים ביותר בעולם, אדם שנוחמד להיות במחצתו.
בעיות רבות בשלום בית - זו קנאה. כן, יש קנאה בין בעל לאשתו. מדעים.
אדם נכנס הביתה שמח, "מה נשמע, אשתי?". באותו רגע היא חושבת בראש שלה: "מה קרה, אתה שמח? אני קורעת את עצמי כל יום בבית עם הילדים, ואתה בא שמח?". היא לא תגיד לך: "אני מקנאה בך שאתה שמח". אבל בהזדמנות הראשונה שתהיה לה האפשרות לעשות תיקון, שלא אתה ולא היא תהיו שמחים - זה יקרה. וזה לא בכונה.
וכן בהפך.
בעל רואה את אשתו מצליחה, מסדרת, כלם סביבה, חברה אחת באה לסדר לה פטוי ראש, חברה אחרת נותנת לה מתכוון לעוגות. והוא, אין אף אחד שמחפש אותו, אין אף אחד שמתקשר אליו. הוא מקנא בה. הוא

מתחיל להגיד לה: "את סתם כל הזמן עם השטויות שלך". למה הוא אומר את זה? מה היא עשתה לו? כלום! - הוא מקנא בה.
אברהם אחד נגש לרב יצחק זלברשטין, כך הוא מספר, ואמר לו: "כבוד הרב, אני ממש מצטער, אבל אני מבקש מהרב שיעזור לי". מה קרה? "התארחתי בשבת אצל החברותא שלי, הוא גר בשכונת רמת אלחנן, וכשראיתי את הדירה שלו לא כלתי שלא לקנא, איזו דירה מוארת, מסדרת, יפה, אלו פונוי אויר, פונוי אור טובים. יש לי קנאה גדולה בלב אליו. איך אני יכול לבטל מלבי את מדת הקנאה?"
אמר לו הרב זלברשטין: "בסרטן שלו אתה גם מקנא???" - - -
הוא כמעט התעלף.
"אתה יודע שלאברהם הזה, שהוא גם החברותא שלך, יש את המחלה בגוף?"
הסתכלות מזווית אחרת
אדם מקנא בחברו אבל אינו יודע מה קורה לו בתוך הגוף. בחיים אל תקנא באף אדם עלי אדמות, לעולם אינך יודע מה החבילה שלו. אם אנחנו באים בטענות לבורא עולם, אם אנחנו אומרים כל הזמן: "מדוע?" זאת אומרת שאיננו יודעים להסתכל נכון, איננו יודעים לעצור ולהסתכל על הדברים הטובים שיש לנו. אף פעם לא הבנתי למה הקב"ה נותן לכל אדם פעם פעמים בשנה היצטננות, שפעת או איזה חלי אחר. תמיד שאלתי: "רבונו של עולם! מדוע לא תעשה דלוג, תן לנו להמשיך לעבד בלי הפסקה, למה כל אחד צריך פעם בשנה לשכב שבוע במטה בלי כחות לזוז".
עד שגיליתי...
אמר לי איזה רופא: "תדע לך! אם לא היו שפעות ושאר חליים, אנשים היו מקבלים התקפי לב בכמויות כפולות ומכפלות. כי כשאדם מרגיש בריא הוא רץ מדבר לדבר בלי הפסקה, הוא תמיד בלחץ. אנשים לא יודעים שלפעמים צריך לעצור ולנוח. אז הקב"ה שולח לו איזה וירוס קטן, הוא עוצר, וכך הוא שוכב ונח שבוע במטה".
ומה קורה במציאות? אדם עם שפעת - בוכה: "למה ה' עשה לי את זה?" הקב"ה אומר: "אני מציל אותך מהתקף לב. אני רוצה שתנוח, שתהיה בריא. ואתה בוכה?" תפסיק להתבכין. תפסיק כל הזמן להגיד: למה? ולמה? ולמה?
מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

שלבי התקדמות הבניה:

שאלות ותשובות

03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום-י	ת"א	ח'יפה	ב"ש
כניסה:	19:32	19:30	19:30
יציאה:	20:24	20:21	20:21
ד"ת:	21:20	21:17	21:17

בירושלים: לנהוגים 40 דקות 19:12

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה והצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכזי 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זוקלי

הקצין שחזר בתשובה בזכות 'טעמי המקרא'

מרן זיע"א סיפר עוד בעניין חשיבות לימוד טעמי המקרא (הובא במעדני המלך ח"ד עמ' קע), בזה"ל: "כתב לי קצין אחד שבנו לומד בתלמוד תורה שלנו, בשמחת תורה ביקש ממני בני 'אבא בוא להתפלל איתי', ובאתי לבית הכנסת לכבוד בני שהתחנן אלי. בני, עלה לתורה וקרא בספר התורה קריאה כזו נפלאה כמו חזן ותיק עד שעיני זלגו דמעות, ואפילו הגדולים התפעלו ממנו, הייתי מאושר שבני לומד אצלכם, ונשבעתני לו שמהיום לא יהיה יום אחד שלא אלך לבית הכנסת, חזר בתשובה לאחר ששמע את בנו קורא בתורה! כך צריך לקרב את האנשים". עוד הוסיף מרן ואמר: "בליל חג השבועות או בליל הושענא רבה קוראים את כל משנה תורה, שמעתי כמה אחדים שאינם יודעים טעמים כלל, קוראים כמו שקוראים עיתון... זו בושה וחרפה לקרוא בלי טעמים! בגמ' (מגילה לב ע"א) אמרו 'כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה, עליו נאמר: "וגם אני נתתי לכם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם"'. כמה טוב לגבר שישא עול מנעוריו - מקטנותו, מצוה לחנך את הילדים מקטנותם שיקראו שנים מקרא ואחד תרגום, לפחות ביום שישי יקדישו שעה אחת לזה". עכ"ל (מתוך ספר מנהגי הראשון לציון ח"ג, ניתן להשיג במס' 052-7156961).

שאלות ותשובות
מאת סורנו הרב"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: נטעתי עץ חדש בגינה ואני לא זוכר מתי נטעתי אותו ואם עברו עליו שלש שנים האם אפשר לאכול את הפירות?
תשובה: ספק ערלה בארץ ישראל אסור. לכן צריך לחכות שוודאי יעברו עליו ג' שנים מרן ביור"ד סי' רצד (ואם העבירו עץ מהמשתלה יש אופנים שיכול לצרף את הזמן שגדל במשתלה, ויעשה שאלת חכם).

שאלה: כבוד הרב רצינו לדעת, האם מברכים 'שהחינו' על אנוס ודובדבנים?
תשובה: אנוס נמצא כל השנה בשוק ואין עליו 'שהחינו'. אבל דובדבנים לא נמצאים כל השנה ולכן מברכים עליהם 'שהחינו'.

שאלה: האם מותר לבשל 'לבבות עוף' בתוך סיר או שחייבים לצלותן על האש?
תשובה: 'לבבות עוף' היות ואינם מוכשרים, אסור לבשל אותם כמות שהם אלא בשני אופנים, א': פותחים אותם שוטפים אותן מן הדם וצולים על האש ורק אחר כך מבשלים. ב': או אחרי שפותחים אותם ומוציאים את הדם, מולחים אותם במלח גס (ויש עוד הרבה פרטי דינים במליחה ויעשה שאלת חכם כיצד לנהוג) למשך שעה ורק אחר כך מבשלים אותם.

שאלה: אני רואה לפעמים בבית הכנסת מדרש אנשים רוצים לשמור את המקום שלהם מניחים ספר פתוח ויוצאים, האם זה נחשב לזלזול בספר?
תשובה: נכון הדבר שאסור להשתמש בספר לצורך עצמו, אולם נראה שאם ילמד בספר מעט ואחר כך ישאיר אותו מונח באותו מקום מותר, עיין מרן הש"ע יור"ד סי' רפ"ב ובט"ז ס"ק י"ג.

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד משנים מן האמת מפני דרכי שלום

שמואל הנביא מגיע לבית לחם במצוות ה' למשוך את אחד מבניו של ישי למלך תחת שאול, מחשש שמא יודע הדבר לשאול המלך ציווה בורא עולם את שמואל הנביא לקחת עימו עגלת בקר ולומר שבא לבית לחם על מנת להקריב קורבן, ובכך להסתיר את מטרתו העיקרית למשוך מלך חדש על עם ישראל.

ולכאורה יש בכך מעט מן השקר, וכפי שפסק הרמב"ם (הלכות דעות פ"ב ה"ו) וזה לשונו 'ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב אלא תוכו כברו והענין שבלב הוא הדבר שבפה', ואם כן כיצד הותר לשמואל הנביא לשנות את דבריו ולומר בפה מה שאינו עיקר, בעוד שבליבו יודע שיעקר מטרתו שונה? אלא מכאן לומדת הגמרא (יבמות סה ע"ב) שמצוה לשנות מפני דרכי שלום ולומר רק חצי מן האמת, כי שמואל הנביא נאלץ לשנות מפני דרכי שלום, מפני שחשש מתגובתו של שאול. וכפי שמצאנו שאף בורא עולם שינה מפני השלום, היה זה כאשר בישר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שעתיד להיוולד לו בן בגיל מאה שנים, כששמעה זאת שרה צחקה בליבה ואמרה, כיצד אלד בגיל תשעים והרי אני זקנה ואף אברהם זקן (בראשית יח, יב)?! ובורא עולם שידוע מה בלב האדם הוכיח את אברהם אבינו מדוע צחקה שרה בליבה על דבר ה', ולא האמינה שאשה זקנה יכולה

ובהסכמתו לספר 'המלך דוד' התייחס הרב"ד הגאון רבי ניסים בן שמעון שליט"א לשאלה זו וישב אותה בטוב טעם על פי דברי ה'בן יהוידע', ששאל מדוע אמר חייא לאביו שהוא אמר לאמו להכין תבשיל שונה ממה שאמר אביו, הרי היה יכול לשתוק ואביו היה חושב שאמו הטיבה את דרכה ומכילה לו מזון כבקשתו? אלא שחייא חשש שאם אביו יחשוב שאמו הטיבה את דרכה ויחסה אליו השתנה ושמא יאמר לה דבר סתר בחושבו שהיא בת בריתו ואינו יודע שהיא אינה שיתנה יחסה אליו, והיא עלולה לספר את סודו לאחרים, ויכול לצאת מכך נזק ותקלה, ולכן מצד ההגיונות היה חייב חייא לומר לאביו מדוע אמו הכינה את המזון שאהב ולא היה יכול לשמור את המידע הזה בליבו, ועל פי זה ביאר הרב"ד שליט"א מדוע כאן לא נאמר הדין שמונת לשנות מפני דרכי שלום? מפני שרב הבין שבנו היה מספר לו שאמר לאמו תפריט מזון שונה ממה ציווהו אביו, ולא היה משאיר את הדברים בליבו, ולכן אין כאן משום דרכי שלום, ומשום כך אמר לו שלא היה עליו לשנות מדבריו.

לדעת אסו זה רצון הבורא, ובדבריו לאברהם השמיט הקדוש ברוך הוא את התוספת שאמרה שרה על אברהם אבינו שהוא זקן, מפני דרכי שלום, שלא יחוש אברהם אבינו ששרה זלזלה בכבודו, ומכאן אנו למדים על חשיבות מעלת השלום, וכשם שנהג בורא עולם כך נהג שמואל הנביא.

אמת ושקר ומה שביניהם

לאור זאת יש להבין את המעשה המובא בגמרא (יבמות סג ע"א) על רבי אבא המכונה 'רבי' שהיה נשוי לאשה שהיתה מצערת אותו, ובכל פעם שביקש ממנה שתכין לו נזיד עדשים, היתה מכינה לו תבשיל קטניות, לימים כשגדל חייא בנו של רב, שלחו אביו לאמו לומר לה שתכין נזיד עדשים, החליט חייא להתחכם ולומר לאימו שתכין תבשיל קטניות, בידועו שעל מנת לצער את אביו היא תכין נזיד עדשים, וכך הערים הבן על אמו כדי לעשות נחת רוח לאביו, כשראה רב שהתבשיל שביקש מונח על שולחנו, אמר לבנו, אמך שיפרה את יחסה אלי, אמר לו חייא, אמא הכינה את התבשיל שביקשת לא משום ששיפרה את יחסה אליך, אלא מפני שאני הופך את בקשותיך כדי שתכין את המזון כרצונך, כשמע זאת רב אמר לבנו, לפעמים הבן מחכים את האבא, והיה עלי לעשות כן ולומר תמיד ההיפך ממה שאני רוצה על מנת שתכין לי את התבשיל שאני חפץ, אך לך אסור לשנות את מה שאמרתי משום שאתה מרגיל את עצמך לשקר, כפי שאמר הנביא ירמיהו (ירמיהו ט, ד) "למדו לשונם דָּבַר שֶׁקֶר", עד כאן המעשה המובא בגמרא. ויש לתמוה מדוע נהג חייא שלא כהוגן, הרי מותר לשנות מפני דרכי שלום כפי שעשה שמואל הנביא?!

בשורה משמחת

חדש 'המלך דוד'
ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך.
להזמנות
055-67-25-138

פנינים מהפרשה

למה ציוותה התורה לעשות מעקה ולהזהר מסכנה והלא אין הנחש ממית אלא החטא ממית?

מפורסמים דברי הרמב"ן (ויקרא כ"ו י"א) שבהיות ישראל שלמים ורבים, לא יתנהג עניינם בטבע כלל, כי יברך השם לחמם ומימם, ויסיר מחלה מקרבם, עד שלא יצטרכו לרופא ולהשתמר בדרכי הרפואות כלל, כמו שנא' (שמות ט"ו) "כי אני ה' רופאך". וכן היו הצדיקים עושים בזמן הנבואה, גם כי יקרה עוון שיחלו לא ידרשו ברופאים אלא רק בנביאים, כעניין חזקיהו בחלותו (מ"ב פ"ג). והדורש השם בנביא לא ידרוש ברופאים. ומה חלק לרופאים בבית עושי רצון השם, אחר העבטיח את לחמך ואת מימך, והסירוני מחלה מקרבך, והרופאים אין מעשיהם רק על המאכל והמשקה להזהיר ממנו ולצוות עליו. ולפי דברי הרמב"ן הללו שהצדיקים לא היו דורשים ברופאים בזמן הנבואה, אלא היו מתקנים מעשיהם וממילא מתרפאים, אם כן למה ציוותה תורה לכל ישראל "ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך" (דברים כ"ב ח'), והלא כיוון שאין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן נגזר עליו מלמעלה (חולין דף ז:), ואין הנחש ממית אלא החטא ממית, למה יש חיוב לעשות מעקה, אם נגזר על האדם מיתה בעוונותיו ממילא ימות, ואם לא נגזר עליו מיתה, לא ימות, ועוד צריך ביאור למה גם הצדיקים נצטוו בזה, והרי אין הנפילה מהגג סיבה למיתה, אלא החטא?

ביאור א - נראה לומר על פי מה שדרשו רבותינו בקידושין (מ:): לעולם יראה האדם את עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה, שנא' (קהלת ט') "וחוטא אחד יאבד טובה הרבה", בשביל חטא יחידי שחטא אובד ממנו טובות הרבה, ר' אלעזר בר' שמעון אומר לפי שהעולם נידון אחר רובו והיחיד נידון אחר רובו, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה, שנא' "וחוטא אחד יאבד טובה הרבה", בשביל חטא יחידי שעשה זה אבד ממנו ומכל העולם טובה הרבה. ומבואר שיש חיוב על האדם לראות עצמו בינוני, לא רשע ולא צדיק, וכן פסק הרמב"ם בהלכות תשובה. וממילא מכיון שיש חיוב על האדם לראות עצמו בינוני, שאם עשה עבירה אחת הכריע עצמו לכף חובה, מחוייב שיהיה תמיד בביתו מעקה ולא ישים דמים בביתו, וצריך לעשות השתדלות להרחיק מעצמו הנזק, שהשטן מקטר בשעת סכנה, כי אם לא עושה מעקה מראה שהוא צדיק ואינו מתיירא ממאורעות הזמן, ומפשפשים במעשיו, כעין מה שמצינו במסכת נדרים (כב.) ובר"ן שמתוך שאדם נודר נראה שהוא מחזיק עצמו כחסיד שלא יכשל בנדרו, ומתוך כך מן השמים פותחים פנקס זכיותיו ומשמשים במעשיו. ובזה גם יובן למה אסור לאדם להכניס עצמו למקום סכנה, אף שאין הנחש ממית אלא החטא ממית, וזה טמון במה שאמרנו רבותינו במסכת שבת (לב.) לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה לומר שעושיין לו נס שמא אין עושיין לו נס, ואם עושיין לו נס מנכין לו מזכותיו, אמר רבי חנין מאי קראה (בראשית ל"ב) "קטונתי מכל החסדים ומכל האמת".

ביאור ב - מלה בדעתנו לבאר עוד על פי מה שמצינו באבות דרבי נתן (פרק ט"ז) דתינוק מוטל בעריסה הניח ידו על גבי נחש או על גבי עקרב ועקצתו לא גרם לו אלא יצר הרע שבמעיו. הניח ידו על גבי גחלים ונכווה לא גרם לו אלא יצר הרע שבמעיו, לפי שיצר הרע זורק בבת ראשו. אבל גדי או טלה כיון שהוא רואה את הבאר, חוזר לאחוריו, לפי שאין יצר הרע בבהמה. כלומר שתינוק כשרואה באר מתקרב אליו, מה שאין כן בהמה אפילו בן יומה. משום שתינוק כבר מרגע שנולד מפעם בו יצה"ר להחטיאו, לעבור על ונשמרתם לנפשותיכם, לכן מתקרב לבאר ומניח ידו על גבי גחלים, משא"כ בהמה שאין לה חיוב של ונשמרתם לנפשותיכם, אין לה יצה"ר לזה לכן מתרחקת מסכנה. ולפי זה ניחא כי אמנם בקטנים יצר הרע יכול לפעול גם בדברים אלו שהם תלויים בשכל, אבל באמת גם בגדולים יצר הרע מפתה את האדם להיכנס למקום סכנה כדי לעבור על "ונשמרתם את נפשותיכם", ולכן יש חיוב לעשות מעקה, דזהו הרחקה מהסתתו של היצר (הרה"ג ר' יוסף חיים סימן טוב שליט"א, אשכול יוסף על התורה, ניתן להשיג במס' 054-84-60008/7).

החליט להעמיד אותם מול המראה, והוא פנה אל הנאספים שהיו שם קצינים בכירים רבים וביניהם חובשי כיפות. פתח ואמר אתם נתונים בידיה של "אתרוגה העוזרת". הציבור הסתכל עליו במבט של מה אתה רוצה מאיתנו. והסביר: אחד מהסטיריקנים המפורסמים ביותר, שפרסם טור קבוע באחד היומנים הארציים בארץ בשנות החמישים והשישים שירטט את דמותה של אתרוגה, וכך תמצית הסיפור: זוג הונגרי אינטלגנטי ואלגנטי, שבייתם מלא פורצלנים ומפות מעומלנות, חפשו עוזרת נקיון. הם קבלו המלצה על עוזרת בשם "אתרוגה". המשיך בעמוד האחרון

לאשת החיל

תיוגים

"שלומית מפוזרת ויצחק מופנם מיד, דוד חסר עמוד שדרה, ורוית מבולגנת, איילה לא אוהבת ללמוד.. והתינוקי החדש ממש בכיין..." כל אלו ועוד נקבעים נחרצות על ידי האנשים הכי קרובים לילדים הללו – ההורים.

אמא יכולה לתייג את ילדה במשבצת מסוימת ולהפוך אותו למה שהיא החליטה שהוא, גם אם הילד רוצה להשתנות או להשתפר, הוא לא יכול לצאת מהמסגרת, כי אמא שלו בנתה לו אותה ולא נותנת לו כח להשתנות או להוכיח אחרת. בלי האמון של אמא – אין כוחות לאף ילד לעבוד על עצמו.

מאוד יכול להיות שאת צודקת, יכול להיות שאיילה באמת לא אוהבת ללמוד, וששלומית מפוזרת אמיתית – אבל ככל שתגידי את זה יותר, ואפילו ככל שרק תחשבי את זה עוד ועוד, הסטיגמה הזו תתקבע ותצמיח שורשים, בעיני הסביבה ויותר חשוב – בעיני הילד על עצמו. איילה תאמין שהיא לא אוהבת ללמוד, תרגיש את זה, תתרגל לזה, ולא תרצה בכלל להשתפר. לא תתאמץ להוכיח אחרת. כי בכל מקרה זה מה שאמא חושבת. ובסתר ליבה היא יודעת שאמא לא מאמינה בה שהיא יכולה להשתנות.. ואם אמא לא מאמינה בי – גם אני לא מאמינה בעצמי.

אפילו תינוק קטן שנולד ניתן לתייג, האמא יכולה לשים אותו במשבצת של "בכיין" "לא רגוע" וכו'. ככל שתגידי על התינוק שלך (ושבו), יותר חשוב מה תחשבי בסתר ליבך, גם בלי מילים ישנה חשיבות גדולה למחשבות של אמא יקרה) שהוא בכיין או לא רגוע – כך יהיה!

זה לא יאומן אבל זה כך בוודאות. וגם ההפך הוא משפיע – ככל שנחשוב בדברים טובים על הילדים שלנו כך הם ישתפרו לצד החיובי.. תינוקי חדש (או ישן) גם אם הוא בוכה יותר מהרגיל לדעתך, אין צורך לומר כולם או לעצמך שהוא בכיין. בכיין זה תיוג, זו משבצת שקשה לצאת ממנה. אפשר לומר שהיום הוא קצת לא היה רגוע, אבל בכללי הוא ממש תינוק רגוע, שליו, שמח וחמוד. זה משפיע על האנרגיות האימהיות שאת משפיעה באופן טבעי לתינוקך. התינוק מרגיש אם אמא שלו לחוצה או לא מרוצה.. והוא מקבל את האנרגיות האלו ומתפקד לפיהם.

ולגבי הגדולים שלנו – גם אם יצחקי הוא מופנם מיד – מה יעזור אם נאמר את זה כל הזמן, או נחשוב עליו רק את זה? או נדבר עם החברה בטלפון עליו כל הזמן?

תנסי להגיד לו ולהגיד עליו שהוא ממש משתפר, לראות בו רק את הטוב ולהגדיל אותו. גם את הנקודות האחרות הטובות שבו, וגם בעינין החלש – למצוא נקודות אור ולראות רק אותן. לראות איפה הוא כן פתוח ומדבר, עם מי הוא כן מתקשר ונפתח ואת זה להגדיל. לראות באור חיובי ולומר את הטוב בקול רם, גם לעצמך וגם לאחרים ובמיוחד לילד! ילד ששומע רק את החסרונות שלו בקול רם – גדל להיות חסר ביטחון, מעורער, לא מאמין בעצמו ולא מתקדם בחיים. זה לא פשוט בכלל להתעלות מעל ההרגשה הזו בחיים הבוגרים יותר. גם אנחנו כמבוגרים לא יכולים לשמוע את החסרונות שלנו כל כך הרבה פעמים.. מספיקה פעם אחת בשביל לצרום לנו באוזן.

נשתדל שייצאו מפניו ובמחשבות שלנו רק בדברים טובים כלפי העולם כולו – ובייחוד כלפי הקרובים אלינו שעניינם נשואות אלינו. וזו מעילה בתפקיד כאשר אנחנו מחפשים את הרע.

על כל אמא לראות את הטוב בילדיה, את החיובי. להגדיל את הנקודות הטובות ורק בהן להאיר להם במה להשתפר אבל רק ברגע שאת מאמינה בהם ובטוב שלהם. בלי תיוגים, בלי סטיגמות. כולם טובים ולא כולם מאמינים בעצמם שהם טובים, זה התפקיד שלנו להטמין בהם את הרגשת הביטחון הבסיסית הזו.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור
מאת הרב יעקב עמר שליט"א

מי בודק את מי

בפרשה מובא ענין פרה אדומה, אנחנו לא מבינים מה הטעם שלה, חוקה חקקתי ואין לך רשות להרהר אחריה, כי עבד ה' לא שואל שאלות, אנחנו צריכים לדעת גם שאנחנו רואים אחרת כביכול, רואים שרוב הטילים שעפו יירטה אותם כיפת ברזל, אז סימן שזה בזכות זה, אוי ואבוי שזה נכנס למחננו, אוי לנו שכך עלתה בימינו שציבור שומר התורה והמצוות כך מדבר. הדברים הבאים יעזרו לנו ליישר את הקו מחדש.

סיפר הרב מרדכי נויגרשל שהזמינו אותו למכון לחקר ביטחון לאומי, הוא

המשך מוסר עם סיפור

הם קבלו אמנם המלצות, אבל פחדו על הדברים היקרי ערך. אמרה האשה לבעלה: נעמיד אותה במבחן. נשים שטר של חמש לירות מתחת לשטיח באמבטיה, ואם הוא ישאר שם אחרי שהיא תגמור לנקות סימן שהיא לא מנקה טוב, ואם היא תחזיר נעסיק אותה, ואם לא תחזיר, המבחן עלה לנו חמש לירות. הבעל הסכים, ועשה כעצת אשתו. אתרוגה החלה לעבוד, ובעלי הבית יושבים בחדר, רועדים מציפייה, האם היא תעמוד במבחן או תכשל... כשסיימה אתרוגה את העבודה, נתנה לה בעלת הבית את שכרה, ולפתע היא שלפה שטר של עשר לירות. ואמרה זה שלכם היה מתחת לשטיח... האשה נעצה בבעלה עינים מוכיחות... בני הזוג נפרדו מאתרוגה ואמרו לה: תודה רבה, עבדת יפה מאד, מתי את באה פעם הבאה? הרי היא עמדה במבחן. אמרה להם 'אתרוגה' אני יותר לא באה לעבוד אצלכם. הבעל והאשה נדהמו, ושאלו אותה פה אחד: למה?? ענתה אתרוגה, כי אתם גנבים, הלא אתם יודעים ששמתם מתחת לשטיח שטר של חמש לירות, אז למה לקחתם את השטר של העשר לירות...???

אמר הרב נויגרשל לאותם קצינים, הרבה פעמים אדם חושב שהוא מעמיד את חברו במבחן והוא לא יודע בעצם שהוא בעצמו במבחן. אתם יושבים ומדברים גבוהה גבוהה ובהתנשאות על ונגד בני הישיבות. על שויון בנטל ועל התועלת של בני הישיבות למדינה, ועל החרדים... אבל אתם לא יודעים מה אנחנו חושבים עליכם, וזאת הסיבה שבאתי לכאן. אני אומר לכם, כי לדעתנו היא שאתם פוגעים בעם ישראל ובבטחון המדינה ומחריבים את ארץ ישראל! הרי אמרו חז"ל (שבת קיט) לא חרבה ירושלים אלא על שחיללו בה את השבת. דעו לכם שאפילו אלף גיחות של מטוסי F16 לא יתקנו מה שחילול שבת אחד של אחד מכם הרס! ורק התורה והמצוות של בני התורה שומר על הארץ בלבד. ואני משוכנע שכל חובשי הכיפות שיושבים פה חושבים כמונו - בני התורה. ואם הם לא חושבים כך - שורידו את הכיפות. אחי ורעי! אנחנו לפעמים צריכים חיזוק בענין הזה, ושוכחים שיקר ביטחון וההגנה זה התורה והמצוות, ולא כיפת ברזל ולא מטוסים ולא השב"כ ולא אמ"ן ולא המוסד ולא שום ארגון שהוא...

ס"ד

המסעדה

"מסעדת החסד מובית 'יביע אומר' לצי"ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטור ז"צ"

יש אזכרה לאחד מיקירכם?

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה" תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש לעילוי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ס"ד

המסעדה

"מסעדת החסד מובית 'יביע אומר' לצי"ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטור ז"צ"

יש לכם שמחה במשפחה? ברית. חתונה. בר מצוה.

ידועה הסגולה לקיים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם. בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה" תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש להצלחתכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-7657390 באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים